

Jozua

God wil dat we Zijn eigendom zijn. “Dit wil God uw heiliging” 1 Tess. 4:3.

Is dit werkelijk wat we willen? Door God gevormd worden, door God gekneet worden? Niet meer onze eigen wil, ons eigen denken, niet meer ons eigen kader, onze eigen vluchtwegen, maar God Heer van ons leven laten zijn?

Laten we samen lezen Jozua 5:1-12.

1) Klein worden voor God

De overtocht over de Jordaan was een machtige demonstratie van Gods kracht en grootheid. De stammen in en rondom Kanaän moeten hebben gedacht: “Wij zijn veilig hier in het land aan de westzijde van de Jordaan, want dit nomadenvolk Israël komt er nooit over. Het water is te diep, er is geen brug, geen veerdienst, er is geen hout aanwezig waarmee zij vlotten kunnen maken, zij hebben geen middelen waardoor het mogelijk is over die rivier te komen met hun vrouwen, kinderen, dieren en al hun goederen. Israël, vergeet het maar, je komt er nooit over. Wij zijn veilig hier in Kanaän”.

Maar God toonde aan Israël zijn Grote macht en door Zijn machtige hand werd de Jordaan droog en kon het gehele volk Israël het land Kanaän intrekken. De Israëlieten waren ongetwijfeld in een opperbeste stemming na die succesvolle en gemakkelijke overtocht door de drooggevallen bedding van de Jordaan. Wie had durven dromen dat die rivier droog kwam te liggen op het moment dat de eerste man zijn voet op het water zette? Zij erkenden dat dit het werk van hun machtige God moest zijn geweest – er was geen twijfel mogelijk. Nu keken zij naar het gebied dat zij moesten innemen, het gebied was hun beloofd. Hun geloof in een gemakkelijke overwinning van de heidense stammen was ongetwijfeld tot recordhoogte geklommen, de mannen waren paraat voor de strijd en sommigen liepen waarschijnlijk al met hun wapens rond.

Er stond echter iets totaal onverwachts te gebeuren, dat alle mannen enige tijd ongeschikt voor de strijd maakte, een pijnlijke ervaring, die hen enkele dagen op bed deed liggen, zij moesten besneden worden. “Alle mensen, moet dat nu gebeuren,” hoor ik de mannen verzuchten, “had dat nou niet aan de andere kant van de Jordaan kunnen plaats vinden, daar hadden we alle tijd. Nu willen we er tegenaan gaan en die goddeloze Kanaänieten verdrijven. God, weet U wel wat U ons aandoet? Straks komen die Kanaänieten hier, terwijl we met pijn op bed liggen, en maken ons allen af”. Het was natuurlijk wel wáár dat de besnijdenis nodig was, maar dit was wel het meest onhandige moment om erover te beginnen. Als een volwassen man besneden wordt, dan is hij de eerste dagen weerloos. Die kerels lagen pijn te lijden in hun tent en daar zou je geen oorlog mee winnen. Men kende in Israël maar al te goed het verhaal van een heel dorp dat op zo’n manier uitgemoord was.

Nu staat er zo fijntjes bij in het verhaal dat de koningen van de Amorieten en de Kanaänieten doodsbang voor Israël waren door wat ze gehoord hadden over Gods wonderen. Ze waren zo

bang, dat ze niet eens durfden aanvallen. Dat is natuurlijk mooi, maar ik betwijfel of de Israëlieten dat zelf geweten hebben toen ze zich lieten besnijden.

Ze hebben het toch echt moeten wagen met God, voor het front van de mensen. En juist dat is ook voor ons de uitdaging. Om klein te durven zijn voor God en voor de mensen rondom ons.

Ik vind dat misschien wel het mooist uitgedrukt in het Avondmaal. Het Avondmaal is aan de ene kant het uitdragen en belijden van het evangelie: wij verkondigen de dood des Heren, totdat Hij komt. Maar aan de andere kant is het Avondmaal juist iets van kleinheid, van je eigen zonden, van je realiseren dat er iemand moest sterven voor jouw leven. We kunnen pas tot een overwinnend leven komen wanneer we durven toegeven, dat we klein en nietig zijn, dat we telkens weer zondig voor God staan, dat we niet uit eigen kracht de kloof tussen God en ons kunnen overbruggen. De overwinning begint bij het toegeven en erkennen van onze eigen zwakten en dan... Het vertrouwen op een Almachtig en liefdevolle God!

Dat was ook het geheim van het volk Israël. Ze durfden zich nietig op te stellen voor God, omdat ze vertrouwden op Gods almacht, trouw en liefde. En God heeft Zijn almacht, trouw en liefde ook zeker getoond!

2) De besnijdenis : Gods eigendom.

Waarom moet het volk Israël zich eigenlijk laten besnijden?

Omdat het volk Israël God niet gehoorzaamd had en het land vloeiende van melk en honing niet in geloof ingenomen had. Er was een nieuwe generatie Israëlieten in de woestijn geboren die nog niet besneden waren. God wilde Zijn volk geestelijk toerusten om het beloofde land in te trekken. Hij wilde hun tonen dat zij, Zijn volk waren. Dat ze kostbaar en belangrijk voor Hem waren. De besnijdenis was het teken van het verbond met God. Het was het teken dat je bij het volk van God hoorde, het was het teken waarvan God zei: "Je hoort bij Mij. Je hoort bij Mijn volk".

De Israëlieten waren er trots op dat zij besneden waren, want dat gaf hen de identiteit van het verbondsvolk van God. Maar Joden die dieper nadachten wisten reeds onder het oude verbond dat de besnijdenis van het lichaam niets betekent als het hart niet besneden is. Jeremia 4:4 zegt ons: "Besnijdt u voor de HEER en doet weg de voorhuid van uw hart, gij mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem". God wou niet enkel een uiterlijke teken dat de verandering aangaf. Hij wilde ook een innerlijke verandering, een verandering van het hart.

Laat ik dit even op ons toepassen. Ook wij hebben een uiterlijk teken dat we kinderen van God zijn, dat we bij God horen, namelijk de doop. In Kolossenzen 2: 11-15 lezen we: "In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus, daar gij met Hem begraven zijt in de doop" Maar de doop heeft geen echte waarde als ons hart onveranderd blijft. De ware besnijdenis betekent dat we niet meer langer voor onszelf willen leven, maar dat we Jezus Heer van ons leven maken. Dat we niet meer onze eigen verlangens volgen, maar dat we Gods wil gaan doen!

Vanmorgen heeft God ons te Gilgal gebracht. Hij zegt: “Hé, blijf hier eventjes, denk na, bezin je over je leven. Leef je voor Christus en wil je Hem volgen? Leef je vanuit de positie die God je in Christus gegeven heeft?”.

En dit is ook hoe God Zijn volk toerust. “Israël, jullie leven niet langer voor jezelf, jullie zijn Mijn volk. Volg Mijn wil na en Ik zal jullie de overwinning geven!”

3) Smaad en vloek verwijderd (vers 9)

God wil de smaad en vloek wegnemen. Door de ongehoorzaamheid van Israël moest het volk Israël nog 40 jaar door de woestijn trekken. Wat hebben de Egyptenaren daarom gelachen. God heeft Zijn volk bevrijd om dan uiteindelijk in de woestijn te laten sterven. Maar God wil de smaad van onze ongehoorzaamheid wegnemen. Hij wil aan de wereld tonen dat Hij van Zijn volk houdt en dat Hij het beste met Zijn volk voor heeft. Zo wil God ook de last van onze zonde wegnemen. Hij wil onze zonde vergeven wanneer we ze openlijk belijden!

Gilgal betekent: afwenteling.

De besnijdenis maakte dat de vloek en de smaad, de smet van afgoderij, occultisme, verkeerde leringen en slaafse intimidatie verbroken werden. De HEER wentelde alles van hen af. Zo wil God door het bloed van Jezus ook onze zonden vergeven. Hij wil ons heiligen en reinigen.

4) Het Pascha: Gods redding

Na de besnijdenis, nadat het volk zich weer volledig eigendom van God mocht weten wordt het Pascha gevierd. Het volk Israël mag stilstaan en herdenken wat God voor hen gedaan heeft. Hij is het die hen verlost heeft uit de slavernij van Egypte. Hij is het die hen naar het beloofde land gebracht heeft. God is hun God, de God die van hen houdt, die hen volmaakt leidt.

Zoals Israël teruggacht aan de verlossing uit Egypte, denken wij terug aan de verlossing door de Heer Jezus op Golgotha. Zoveel hield God van ons dat Hij de relatie tussen mensen en Zichzelf weer hersteld heeft door het plaatsvervangend lijden en sterven van Jezus Christus. Wat een feest! Laten we dit nooit vergeten en hier ook elke keer weer bij stilstaan.

5) Het Manna, Gods trouw

Toen het volk Israël de eerste vruchten van het land Kanaän at, stopte God met manna uit de hemel te geven.

God wilde hiermee aan Israël Zijn trouw tonen. Hij wilde tonen dat ze werkelijk het land dat Hij hen gegeven had in bezit zouden nemen. God wou aan Israël tonen: “Vertrouw maar op Mij, Ik zal voor jullie strijden. Ik zal jullie het land geven dat Ik jullie beloofd heb. Net zoals jullie in de woestijn elke dag op Mij konden vertrouwen dat Ik jullie manna zou geven. Zo mogen jullie nu op Mij vertrouwen dat Ik jullie het beloofde land Kanaän zal geven”.

God wou iets heel belangrijk doen te Gilgal. Hij wou Zijn volk toerusten voor de strijd. Maar dit toerusten was in de eerste plaats een geestelijke toerusting. God wou dat het volk Israël niet in

eigen kracht het beloofde land zou innemen, maar dat ze in vertrouwen op Hem dit land zouden innemen.

God wil niet dat wij in eigen kracht ons leven leiden, maar dat we in afhankelijkheid aan Hem ons leven leiden. God wil niet dat we zelf strijden, maar dat we in een goede en juiste verhouding van afhankelijkheid aan Hem leven.

God heeft in Gilgal de relatie met Zijn volk weer hersteld. Hij heeft Zijn verbond vernieuwd, de smaad van de zonde weggenomen en het volk belooft Hun God te zijn en voor hen te strijden.

6) Gilgal bleef centraal

Eenmaal besneden en hersteld konden er voorbereidingen voor de inname van Jericho, een machtig bolwerk in die tijd, worden gemaakt. Elke dag keerde men echter naar Gilgal terug, waar het kamp was gelegd en de tabernakel was. Telkens weer bepaalde het volk zich bij Gods Almacht, liefde, Gods redding en trouw.

Dat ook wij ons door Gods Almacht, liefde, redding en trouw mogen laten leiden! Dat we mogen leven voor God en niet voor onszelf!

Jozua 7, Hoe omgaan met ons falen?

Herken je de volgende dingen ook wel in jouw leven?

- Je hebt net een geweldige preek gehoord en bent enorm aangesproken, je hebt echt nieuwe lessen voor je geestelijk leven geleerd en je ervaart een diepe rust en vrede in je hart.
- Je hebt net een geweldige tijd met God gehad, God heeft echt door Zijn woord tot jou gesproken. Je hebt net die tekst gelezen die je nodig had. Waaw, het is net of die bepaalde bijbeltekst speciaal voor jou en in deze omstandigheid geschreven is.
- Je hebt net genoten van een geweldige bidstond met broeders en zusters. Je hebt net een prachtig boek gelezen, ...

Wat het ook is, je bent enorm bemoedigd in je geestelijk leven. Je kunt bergen verzetten met God en dan... Dan opeens die terugslag, de duivel die je aanklaagt. Je had je nog zo voorgenomen om niet meer... maar toch ben je weer gestruikeld, toch bent je weer gevallen, heb je weer toegegeven aan een bepaalde zonde, je hebt weer angst en onzekerheid in jouw leven toegelaten, zelfcontrole, hoogmoed,... Hoe komt het toch dat we na een geestelijke overwinning zo snel weer struikelen en vallen en nog belangrijker hoe gaan we hiermee om? Ditzelfde scenario is Israël ook overkomen. Laten we samen Jozua 7:1-26 lezen.

Wat staat hoofdstuk 7 in fel contrast met hoofdstuk 6. Israël heeft door de machtige hand van God een geweldige overwinning op Jericho behaald. Jericho de machtigste vestiging in Kanaän. Jericho de stad met de onneembare muren, met dat sterke leger. De muren zijn als een kaartenhuisje in elkaar gezakt en honderden soldaten zijn onder het puin om het leven gekomen.

De verwarring die er toen ontstond was genoeg om Jericho zonder al te veel moeite in te nemen. God heeft een geweldige overwinning behaald en aan de kant van Israël is niemand omgekomen. Maar wat lezen we in hoofdstuk 6? Het volk Israël is in zonde gevallen en wanneer ze de kleine stad Ai proberen in te nemen lijden ze een zware nederlaag.

Wat wil Gods woord ons leren doorheen deze geschiedenis? Gods woord wil ons een heel belangrijke geestelijke les leren: pas op voor onbedachtzaamheid en eigen kracht na een overwinning die je met God behaalt hebt. Er is een wezenlijk gevaar om te struikelen door de zonde nadat we een overwinning met God hebben behaald. We zijn zo in de ban van de overwinning dat we niet meer alert zijn, dat we meer op onszelf beginnen te vertrouwen dan op God. Gods woord omschrijft dit heel duidelijk in 1 Kor. 10:12: “Hij die meent te staan ziet toe dat hij niet valle”.

Gods woord wil ons door Jozua 7 iets heel belangrijks leren. Gods woord wil ons het antwoord geven op de vraag: “Wat moeten we doen wanneer we struikelen; wanneer we in zonde gevallen zijn?”.

1) Hoe staat God tegenover de zonde?

Allereerst richt Jozua 7 zich naar God Zelf. Hoe staat God ten opzichte van de zonde?

Het volk Israël heeft gezondigd en God weet het. Voor God is geen zonde bedekt. We kunnen verkeerde dingen verbergen voor anderen, misschien wel voor onszelf, door onszelf goed te praten, maar niet voor God. God is een Heilig, rechtvaardig en alwetend God. Hij haat zonde. Hijzelf is heilig, vlekkeloos, zonder enig kwaad, bedrog of slechtheid. God kan de zonde niet verdragen, is rechtvaardig en kan de zonde dus niet ongestraft laten. God is alwetend, anderen kunnen we voor de gek houden, onszelf kunnen we misleiden, maar God niet.

We lezen dan ook in Jozua 7 vers 1b “Toen ontbrande de toren des Heren tegen de Israëlieten”. Beseffen we werkelijk wat zonden zijn? Wat zonden God doen? God heeft het beste met ons voor, Hij wil ons leiden, Hij wil dat we gelukkig zijn, wil voor ons zorgen, ... Zonde is opstand tegenover God. Zonde is ons eigen weg gaan, ons afkeren van een liefdevolle God. Zonde is het doel wat God met ons leven heeft missen. Zonde doet God pijn, omdat we door de zonde God de rug toekeren, maar onszelf ook tekort en pijn doen. Zonde heeft altijd een gevolg. Het breekt altijd relaties af. De relatie met God, met de ander, met onszelf. Maar zonde is niet het einde! Het is heel belangrijk dat we op een goede manier met onze zonden en ons falen omgaan.

Laten we eerst eens kijken naar het leven van Jozua.

2) Jozua vertrouwt op zichzelf. Jozua 7:2-5

Jozua heeft een diep verlangen om het plan dat God met zijn leven heeft uit te voeren. Hij beseft dat God hem de opdracht gegeven heeft om met het volk Israël het beloofde land in bezit te nemen. Na de overwinning op Jericho wil hij niet op zijn lauweren blijven rusten, maar kijkt hij uit naar de volgende plaats die kan ingenomen worden. Zo bemerkt hij dat ten zuiden van Jericho het plaatsje Ai ligt. Hij besluit verspieders uit te zenden en dit plaatsje vervolgens in bezit te

nemen. We zien echter dat Jozua in deze stap op zichzelf vertrouwt. Hij neemt niet de tijd om eerst stil te staan bij God, om tot God te naderen in gebed voor wijsheid, leiding en kracht. Hij wacht niet tot God eerst tot hem spreekt en Hem de weg die Hij wil gaan moet kenbaar maakt. Jozua neemt het leven in eigen handen en voert zelf zijn plannen uit. Wat zijn er de gevolgen van dat Jozua op zichzelf vertrouwt?

- Hij heeft de zonde van Achan niet opgemerkt.
- Overschat de kracht van de vijand.
- Vertrouwt op mensen (verspieders), niet op God.
- Wacht niet op Gods tijd en leiding. Gaat zelf de strijd aan.
- Het uiteindelijk gevolg is de nederlaag bij Ai.
- En wat zien we dan in vers 5 en 6? Jozua en het volk zijn zwaar teleurgesteld.

3) Jozua gaat naar God toe.

Jozua heeft op zichzelf vertrouwd, hij heeft in eigen kracht gehandeld, hij heeft niet gewacht op de leiding van God. Wat doet Jozua nu: vers 7-9: Jozua gaat naar God! We zien dat Jozua gestruikeld is, maar elke struikeling is een mogelijkheid tot verzoening en een overwinning met God! Wanneer we falen, wanneer we zondigen, verkeerde dingen doen is dat niet het einde! God wil immers altijd weer opnieuw beginnen. Hij wil door ons falen, door onze zonde ons iets leren. Hij wil door ons falen heen ons sterker maken. Maar wat doen wij? Onze houding na ons falen, na onze zonde is essentieel ! Onze reactie op onze fouten is heel belangrijk voor God. Wat doet Jozua? Hij gaat naar God met al zijn moeite en pijn. We moeten niet proberen onze zonden te bedekken. We moeten met onze zonden naar God gaan en dan zullen we iets geweldig ontdekkten. Dan gaan we Gods liefde, zorg en vergeving ontdekken. Dan gaan we Gods grootheid en genade zien, dan gaan we zien dat er bij God een tweede, derde, vierde, ... kans is.

Jozua nadert voor “de ark” en vernedert zich voor God. Hij stort zijn hart uit en heeft een diep verlangen om (op)recht voor God te staan. We zien een houding die zegt: “Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten, zie of bij mij een heilloze weg is en leid mij op Uw eeuwige weg”. Jozua vernedert zich voor God. Hij wil dat God Heer van zijn leven is. Na een dag van boetedoening komt hij tot God en heeft een vraag, zie vers 7 en 8. Hoe kortzichtig is Jozua hier. Door het verliezen van één veldslag denkt hij de hele oorlog al verloren te hebben. We worden kortzichtig wanneer we de problemen en zorgen vanuit onszelf bekijken en niet vanuit Gods standpunt. Wanneer we op onszelf vertrouwen. Wanneer we de moeiten vanuit onszelf benaderen maken we van een muis een olifant. Wanneer we op onszelf vertrouwen worden we geschaad in onze positie. In Jozua 6:27 lezen we “En de Here was met Jozua en de roem van hem ging door het gehele land”. Nu echter zien we dat Jozua twijfelt aan zijn leiderschap en zijn positie. Wanneer we op onszelf zien en niet op God, gaan we aan onszelf twijfelen.

Vers 9: Jozua twijfelt aan het getuigenis van Israël. Hoe kunnen we door ons falen en onze zonde een getuige zijn voor de volken? Hoe kunnen de ongelovigen nu Gods liefde en kracht zien door ons heen? Jozua ziet op zichzelf en twijfelt aan de goede afloop, hij twijfelt aan zijn eigen positie, hij twijfelt aan zijn getuigenis.

Laten we eerlijk zijn. Hoe dikwijls vertrouwen we niet op onszelf in plaats van op God? Hoe dikwijls gaan we in tijden van moeiten en zorgen niet op onszelf zien en komen er allemaal twijfels bij ons op? Wanneer je twijfelt aan het doel van jouw leven, wanneer je twijfelt aan jezelf of twijfelt aan de goede afloop, sta er dan bij stil dat je misschien het leven in eigen handen hebt genomen. Dat je misschien meer op jezelf hebt vertrouwd dan op God. Vertrouwen op onszelf brengt altijd twijfel en onzekerheid met zich mee.

4) **Gods oplossing, vers 10-15**

Wat is Gods oplossing voor onze eigengerichtheid?

- Zie niet op jezelf. Sta op, hou op met naar jezelf te zien. Zie op Mij! Verwacht het niet van jezelf, verwacht het van Mij, Ik heb immers de oplossing.
- Vertrouw op Mij en Mijn oplossingen. God laat heel duidelijk het probleem zien. De reden van de nederlaag bij Ai ligt hem in de zonde. God kan ons pas gebruiken wanneer we heilig en rein voor Hem staan. Breek eerst met de zonde en ga dan verder in Zijn sterkte.

Wat is dan het probleem?

- Israël heeft gezondigd.
- Het verbond met God is verbroken.
- Er is gestolen.
- God wil het volk heiligen; God verlangt schuldbelijdenis.

5) **De zonde van Achan**

In de verzen 19-23 lezen we over de zonde van Achan. Wat was nu precies zijn zonde?

De oorzaak van de zonde van Achan kunnen we lezen in Jozua 6:18:19. God had bevolen dat men niets van de bezittingen van Jericho voor zich mocht houden. Achan heeft evenwel Gods gebod overtreden. Hij keek bij de verovering van Jericho niet naar Gods overwinning, hij keek naar zijn eigen voordeel. Hij zag, hij begeerde, hij nam en hij verborg. We zien dat de zonde van Achan driedelig is. Allereerst komt er hoogmoed en hebzucht in zijn hart. Vervolgens zien we dat hij het gebod van God overtreedt en hierdoor verbondsbreuk met God pleegt. Ten derde zien we dat Achan van God steelt, daar al de zilveren en gouden voorwerpen God toebehoorden. Maar het ergste van alles was dat hij zijn zonde verborg. Hij verborg zijn gestolen waar voor zijn medemens, voor zichzelf en voor God.

Laten we toch eerlijk zijn voor Gods aangezicht. Laten we onze zonden niet bedekken. Laten we onszelf toelaten om God onze zonden te tonen en laten we oprecht onze zonden belijden voor God. Want God wil niets liever dan onze zonden te vergeven en ons heilig en rein voor Zich te stellen.

6) **Waarom wordt Achan zo gestraft?**

God heeft een groot plan met Israël, Hij wil hen zegenen, het land geven dat Hij hen heeft beloofd. Hij wil hiervoor dat het volk volledig op Hem vertrouwt. God heeft hen in Jozua 5 tot Zijn volk gemaakt en wil niet dat ze op eigen kracht het land in bezit nemen. Hij wil dat het volk Israël heilig en rein voor Hem staat. Hij wil door de straf op de zonde van Achan het volk Israël iets leren.

- God wil tonen dat Hij een Heilig God is.
- God wil een voorbeeld stellen voor Israël (zie Annanias en Safira).
- God haat zonde en verlangt dat wij onze zonden belijden en niet verbergen.
- God is een rechtvaardig God. Hetgeen Hij zegt doet Hij ook.

7) Slot:

Wat is het wezenlijke verschil tussen Jozua en Achan? Jozua had een oprechte relatie met God. Hij verlangde ernaar om God te dienen en Hem Heer te laten zijn van zijn leven. Hij verlangt ernaar om heilig er rein voor God te staan en belijdt zijn zonden, geeft zijn zonden toe. Achan echter wil zijn zonden liever verborgen houden in plaats van ze te belijden aan God.

Dit is eigenlijk wat ik u deze morgen wil meegeven. Het probleem zit zich niet zozeer in onze zonden, in ons falen, maar in hoe we hiermee omgaan. Laten we niet proberen om onze zonden te verbergen, te verdoezelen, maar laten we onze zonden belijden en toegeven ten opzichte van God en van elkaar. God verlangt een oprecht relatie met Hem waarin we onze fouten durven toe te geven. Laten we deze weg bewandelen en weten dat God genadig, liefdevol en vergevend is. Bij Hem is er nog een tweede, derde,... kans. Hij wil ons telkens weer vergeven! Wat bijzonder om dat te mogen weten!

Jozua 9, betrek God in uw leven

Laten we samen eerst eens beginnen met te kijken naar de centrale boodschap van het boek Jozua. Het boek Jozua beschrijft hoe het volk Israël het land dat God hen belooft heeft in bezit neemt. Het bijzondere van het boek Jozua is dat de strijd, de overwinning en het falen die zij ervaren in hun strijd tegen de Kananieten, dezelfde strijd is die wij als gelovigen ervaren om Gods beloften en de positie die we in Christus ontvangen hebben in te nemen.

Allereerst mochten we zien hoe God Zijn volk voorbereid vooraleer ze ten strijde trekken. God wil dat we niet in eigen kracht te werk gaan maar dat we leven vanuit vertrouwen in en afhankelijkheid van Hem.

Vervolgens zien we Gods almacht hoe Hij op een wonderlijke wijze de stad Jericho in handen van Zijn volk geeft.

Na deze machtige overwinning zien we dat er zonde heerst onder het volk Israël. Tevens zien we dat Jozua in eigen kracht handelt, het gevolg hiervan is een nederlaag bij Ai.

We zien dat Israël moest leren om met de zonde af te rekenen, maar we zien ook Gods vergeving en liefde. Onder Gods leiding hoeven we niet ontmoedigd of beladen met schuld te blijven. We mogen altijd weer opnieuw met Hem beginnen en zo hebben we mogen zien hoe Israël toch weer de overwinning op Ai mocht behalen.

Laten we samen lezen in Jozua 9:1-27.

Jozua 9:1-3:

Toen de omliggende volken het nieuws over de overwinning op Ai te horen kregen, kregen de Israëlieten op twee manieren met tegenwerking te maken. In de eerste plaats zien we een directe tegenkanting: de koningen uit de omtrek sluiten zich aan en maken plannen om Israël gezamenlijk aan te vallen. In de tweede plaats zien we een indirecte aanval: de Gibeonieten proberen Israël te slim af te zijn door list en bedrog.

Herkent u dat ook in uw leven? U bent aangesproken door een preek, door een goed boek, door een programma op de EO en u besluit om God waarlijk de dienen, Hem te volgen en Hem gehoorzaam te zijn. Op die momenten van overgave mag ook u tegenstand verwachten. In de eerste plaats directe tegenstand door de satan die u probeert te ontmoedigen en die u op uzelf doet zien. Maar er zal ook indirecte strijd komen, vaak op die gebieden waar u het net niet verwacht had.

1) Pas op voor indirecte strijd en menselijk handelen

Jozua 9:4-15:

Het is de inwoners van Gibeon warm onder de voeten geworden. De schrik sloeg hen om het hart toen ze vernamen dat Ai in bezit genomen was. Zij zouden wel eens de volgende stad kunnen zijn die de Israëlieten in bezit wilden nemen. Gibeon is namelijk de volgende grote plaats na Ai die ten Zuidwesten ligt op de trektocht van het volk Israël. Het is dan ook heel logisch dat zij zich niet verenigen met de andere koningen van het land Kanaän daar het voor hen waarschijnlijk te laat zou zijn om een algehele legermacht op de been te brengen om zo tegen Israël ten strijde te trekken.

Daarom proberen de Gibeonieten door een list zich te redden. Des te meer omdat ze de opdracht van God kennen Die het volk Israël bevolen had iedereen in het land Kanaän te verdelgen. In Deuteronomium 7:2 staat: “Gij zult hen verslaan en hen volledig met de ban slaan; gij zult met hen geen verbond sluiten en hen geen genade verlenen”.

De Gibeonieten zenden afgezanten naar het volk Israël die zich voordoen alsof zij van een ver land komen. Ze hebben oude kleren en schoenen aangedaan, oud brood en oude wijnzakken meegenomen om zo geloofwaardig mogelijk over te komen. Op Jozuas vraag om nadere inlichtingen verklaren ze de reden en het doel van hun komst. Ze zijn voorzichtig en sluw genoeg om te zwijgen over de jongste gebeurtenissen die in een verafgelegen land nog niet bekend konden zijn. Ze spreken alleen van de grote overwinningen en de almacht die God betoont heeft in Egypte en het Over-Jordaanse en vragen of ze een verbond van vrede met Israël mogen sluiten. Als de gezanten uitgesproken zijn, zijn Jozua en de oudsten reeds overtuigd. Sommigen nemen nog van het brood en bemerken dat het inderdaad heel oud is. Jozua sluit het verbond. Maar dan staat er een heel pijnlijk en moeilijk zinnetje in de tekst vers 15: “Maar zij raadpleegden de Here niet.”

Laten we niet te snel zijn in ons oordeel.

In Deuteronomium 20 lezen we dat wanneer een volk dat verafgelegen is om vrede vraagt het volk Israël dit ook moet geven. We kunnen ons heel goed voorstellen dat Jozua en de leiders van het volk best wel blij geweest zijn met de komst van de gezanten wanneer ze horen dat een volk

dat verafgelegen is de machtige daden van God wil erkennen en een verbond wil sluiten. We kunnen ons heel goed voorstellen dat te midden van al de strijd het goed moet doen om een verbond van vrede te mogen sluiten. Maar Jozua had beter moeten weten. Had hij niet in Ai geleerd dat het gevaarlijk is op eigen menselijk inzicht te vertrouwen? Had hij niet geleerd dat we bij elke grote beslissing God mogen raadplegen en vragen om wijsheid?

Toch vind ik het telkens weer bemoedigend deze gebeurtenissen in Gods Woord te mogen lezen. Hoe dikwijls falen wij niet en handelen we niet uit eigen menselijke kracht? Hoe dikwijls nemen wij geen beslissingen zonder God daarin te kennen?

2) Ken God in al uw wegen?

Graag wil ik samen met u even stilstaan bij deze hele belangrijke les die God ons wil leren. God verlangt ernaar dat we Hem betrekken in ons leven. Hij wil ons beschermen tegen misstappen en verkeerde keuzes. Hij wil werkelijk Heer zijn van ons leven. Maar mag Hij dat ook?

Vorige week hebben we mogen horen wat God van ons verlangt. God verlangt dat we recht doen, dat we royaal en liefdevol zijn, dat we nederig en oprecht met Hem leven. Gods diepe verlangen is dat we Hem liefhebben boven alles en de naaste als onszelf. Het doet me pijn om te zien dat er nog zoveel christenen zijn waarbij het geloof niet veel meer is dan het houden van uiterlijke activiteiten. Men gaat op zondag naar de kerk en bidt voor het slapen gaan en af en toe lezen ze eens in de bijbel. Maar God wil een realiteit zijn in uw leven. Hij wil betrokken zijn bij elke dag van ons leven, Hij wil u kracht geven wanneer u er door zit. Hij wil uw persoonlijkheid vormen en kneden door Zijn Heilige Geest. Hij wil uw ongeduld en onrust veranderen in innerlijke rust en vrede, uw boosheid veranderen in blijdschap. Hij wil u helpen om niet op uzelf gericht te zijn maar het belang van anderen op het oog te hebben. Hij wil u diepe innerlijke pijn en moeite genezen...

Het doet me pijn om te zien dat er nog zoveel christenen zijn die God niet durven te betrekken in hun leven, die het leven nog steeds in eigen handen hebben, die God niet werkelijk durven te vertrouwen.

Lieven mensen ik geloof werkelijk dat de moeiten en de pijn die het leven u aangedaan hebben u afgunstig maken. Soms kunnen situaties en gebeurtenissen ons helemaal overhoop halen en ons in een hoek duwen zodat we besluiten geen mens meer te vertrouwen en alles zelf maar te doen. Maar laten we alstublieft God niet uitsluiten uit ons leven. Laten we God toelaten in ons leven. Niet als veraf, maar als heel dichtbij. Als een Leidsman, als een Geneesheer, als een Vader en een Vriend. Ik kan er niet genoeg op drukken dat het zo belangrijk is dat we in ons geestelijk leven God liefhebben boven alles. Hebben wij God werkelijk lief boven alles? Boven onze eigen verlangen en begeerten? Boven de maatstaven van de wereld? Boven menselijke macht, eer en roem?

Laten we leren van Jozua en God raadplegen in ons leven. Gebed.

Wat kunnen we verder leren uit deze geschiedenis?

3) Wat als u gefaald hebt?

God wil ons leren om wanneer we gevallen zijn weer op te staan. Om wanneer we uit eigen kracht gehandeld hebben verder te gaan met Hem.

Wat moesten Jozua en de leiders van het volk doen wanneer ze hoorden dat ze bedrogen waren? Lees Jozua 9:16-21.

De Israëlieten trekken op en bereiken na drie dagen Gibeon. Wanneer ze Gibeon willen belegeren ontdekken ze het bedrog en zien ze het verbond dat ze met hen gesloten hebben.

Wat doen Jozua en het volk wanneer ze bemerken dat ze bedrogen zijn?

- Ze leven met de gevolgen van hun eigen daden.
- Ze komen niet met allerhande beschuldigingen, maar erkennen hun ongehoorzaamheid aan God.
- Ze aanvaarden het gemor van het volk.
- Ze keren niet terug op hun beloften maar laten de Gibeonieten in leven.

Wanneer we falen moeten we leven met de gevolgen van onze daden. We moeten leven met de consequenties van ons menselijk handelen. We moeten de belofte die we gedaan hebben handhaven. Dit is de tweede grote les die we uit Jozua 9 mogen leren: God vindt het belangrijk dat we ons houden aan onze beloften.

Hoe dikwijls maken we geen beloften waar we onszelf niet aan houden en hierdoor mensen pijn doen. God wil ons bepalen bij de ernst van onze beloften. Laat u ja een ja zijn en uw neen een neen zegt Hij in Zijn woord.

Wanneer 400 jaar later Saul de eed met de Gibeonieten verbreekt en hen dood komt er een bloedschuld op Saul. God schenkt veel waarde aan de beloften die we maken.

4) God staat boven onze misstappen.

De laatste les die we uit dit gedeelte mogen leren is Gods onvoorwaardelijke liefde. Ook al zijn wij ontrouw, God is getrouw want Zichzelf verloochenen kan Hij niet.

God zorgt voor een oplossing. De Gibeonieten zijn gespaard gebleven, maar ze zullen Israël en God dienen als houthakkers en waterdragers voor het huis des Heren.

God staat boven elke misstap die we begaan. Door het offer van Jezus mogen we telkens weer opnieuw beginnen. Laten ook wij weer opnieuw beginnen. Laten we God liefhebben boven alles, laten we vasthouden aan de beloften die we maken. Laten we God verheerlijken en Hem dienen.

Jozua hoofdstuk 9 wil ons waarschuwen: laten we te allen tijde waakzaam zijn want onze tegenstander gaat op een listige manier te werk en probeert ons van God weg te trekken. Laten we daarom ons leven leiden in diepe afhankelijkheid van God. Laten we ons uitstrekken naar de Leidsman van ons leven Die ons behoeden wil van de gevaarlijke listen van satan en de wereld. Amen.

Jozua 14, zet je voet in vertrouwen op het water

God heeft een diep verlangen, Hij wil ons leven geven in overvloed, Hij wil als een Vader voor ons zorgen. Hij wil ons vrede geven ondanks moeiten en strijd. “De vrede Gods die alle verstand te boven gaat zal uw harten en gedachten behoeden in Christus Jezus”. God wil ons een overwinnend leven geven.

God wilde ook het volk Israël Zijn rust en vrede, zorg en liefde en Zijn overwinning geven. Hij heeft hen verlost uit de slavernij van Egypte, hen door de woestijn gevoerd, heeft hen onder Jozua land gegeven. Nu is het land voor een groot deel in bezit genomen en verdeeld onder de stammen van Israël. God geeft Israël een heel belangrijke opdracht, God wil dat de stammen van Israël het gebied dat Hij hen gegeven heeft in bezit gaan nemen. Ze moeten de overgebleven heidense volkeren in Gods kracht verjagen en vernietigen.

Zo is het ook in ons geestelijk leven. God heeft ook ons een opdracht gegeven. “Dit wil God uw heiliging”. 1 Tess. 4:3 God wil dat we in Zijn kracht ons leven heiligen, dat we stapje voor stapje de zonde uit ons leven wegdoen, dat we Hem ten volle vertrouwen en het leven niet in eigen handen nemen. Hij wil dat we heel ons leven aan Hem toewijden, in Zijn handen leggen. Maar hoe moeilijk is dit wanneer het gaat om onze zwakke plekken, om het opgeven van onze positie en bezittingen. Of wanneer moeiten en strijd op onze weg komen (vb. Nathan).

Zo zegt God ook tegen de stammen van Israël: “Neem het gehele gebied in dat Ik jullie wil geven”. Ondanks de belofte dat God voor hen zal strijden laten de stammen van Israël het na om het gehele gebied in bezit te nemen. Waarom zouden ze ook? Ze waren al lang blij met het gebied dat ze reeds veroverd hadden en waarom zouden ze nog strijden als ze al gelukkig konden wonen? Jozua 13:13 zegt het als volgt: “Doch de Israëlieten hebben de Gesurieten en de Maäkatieten niet verdreven,...” Eén van de redenen dat de Israëlieten met zoveel problemen geconfronteerd werden, toen ze in het beloofde land gingen wonen, was dat ze het nalieten het “gehele land” in bezit te nemen en alle inwoners te verdrijven. De aanwezigheid van de overgebleven volkeren in Kanaän was als een kankergezwel: het veroorzaakte, zoals het boek Richteren vermeldt, heel wat moeite en strijd. Maar wat was eigenlijk de reden dat het volk Israël het naliet om het “volledige land” in bezit te nemen. **De reden dat ze het nalieten was twijfel en ongelof in God en Zijn beloften.**

Het doet me pijn om te zien dat er christenen zijn die een oppervlakkig leven leiden. Ze hebben wel een keuze voor God gemaakt, maar blijven hun eigen verlangens en begeerten volgen. Ze hebben het nagelaten hun hele leven aan God te geven en controleren zelf nog een groot gedeelte van hun leven. Het doet me pijn om te zien dat ze niet ten volle de vreugde en vrijheid in Christus ervaren, dat ze nog zo vaak overrompeld worden door angst, begeerte, hoogmoed, onrust en zelfcontrole. Wat is hier de oorzaak van? Ze twijfelen aan God en Zijn beloften. Misschien herken je dit alles wel en zeg je nu: “Ja, je hebt gelijk, ik heb het inderdaad moeilijk om God te vertrouwen, om op Zijn beloften te gaan staan, om Hem ten volle te vertrouwen. Maar wat moet ik nu doen?”.

Ik wil jullie echt bemoedigen, ik wil jullie bemoedigen door het leven van Kaleb. Laten we samen Jozua 14:6-15 lezen.

Kaleb had een heel bijzonder kenmerk: hij was trouw aan God. Toen hij als verspieder naar het beloofde land gezonden werd, zag hij net als de anderen enorme steden, grote vestigingen, sterke krijgers en reuzen van mensen. Maar Kaleb zag meer, hij zag een land overvloeiende van melk en honing, Hij zag een prachtig en vruchtbaar land waar het goed zou zijn om te wonen. Hij wist dat God het volk zou helpen het beloofd land in bezit te nemen. Kaleb zag de moeite, maar vertrouwde in de eerste plaats op de almacht en de beloften van God. Op grond van zijn geloof beloofde God hem een persoonlijk erfdeel in het land Kanaaan.

Nu 45 jaar later, vraagt Kaleb aan Jozua het erfdeel dat God hem beloofd had. Zijn geloof en vertrouwen zijn nog steeds onwankelbaar. Alhoewel in het land dat hij als erfdeel mag ontvangen nog steeds reuzen wonen, vertrouwt Kaleb op de Here, dat Hij hem zal helpen het land te veroveren.

Hoe kunnen we groeien in ons geestelijk leven? Hoe kunnen we groeien in vertrouwen en geloof in God? Laten we het leven van Kaleb als voorbeeld nemen.

1) Trouw

De eigenschap die Kaleb kenmerkt is trouw (vers 8b & 14b). Kaleb was trouw aan God. Om deze trouw te begrijpen kunnen we het beste denken aan een andere trouw, de huwelijksrouw:

- Verbond dat je met elkaar sluit.
- In goede en kwade dagen er voor elkaar zijn.
- Niet opgeven bij onbegrip, gekwetstheid of moeilijke omstandigheden.
- Het steeds voor elkaar opnemen en in de ander geloven.

Dit was het kenmerk van de relatie die Kaleb met God had. Hij hield vast aan God, wilde niet twifelen en was in goede en kwade dagen trouw aan God.

2) Vasthouden aan Gods Woord.

Nog een kenmerk van Kaleb was dat hij vasthield aan Gods Woord en aan hetgeen God hem beloofd had (vers 6, 9-10).

In de 40 jaar dat hij in de woestijn gewandeld heeft, heeft hij de belofte vastgehouden. Tijdens het veroveren van het land was Gods belofte zijn sterkte. Hij is de woorden van God nooit vergeten. Ze waren voor hem een rots, een zekerheid ondanks alle moeiten en strijd. Zo mogen ook wij vasthouden aan wat God zegt. Gods Woord is immers de waarheid!

- Hij zal u niet boven vermogen verzoeken, maar zal met de verzoeking voor een uitkomst zorgen.
- Indien gij u zonden belijdt, God is getrouw en rechtvaardig om uw zonden te vergeven.
- God is het die het willen en het werken in ons bewerkt.
- God heeft ons de kracht gegeven om de zonde te overwinnen. Dezelfde kracht waarmee Jezus uit de doden is opgestaan is met ons.
- God zal ons nooit begeven of verlaten!

Sta op Gods beloften. Neem Gods beloften serieus, neem ze aan als deel van je leven. Zie ze als een bron van hoop, als een vast fundament waarop je kunt staan en weet dat je niet zult wankelen.

3) Handel vanuit geloof

Staan op Gods beloften is een geweldige stap, maar er is meer. God vraagt ook van ons dat we handelen vanuit de beloften. Onmiddellijk schieten enkele geschiedenissen uit de bijbel mij te binnen:

- Abraham: Eerst moet hij zijn zoon op het altaar leggen, dan krijgt hij de belofte.
- Overtrekken van de Jordaan: Eerst met de voeten in het water, dan komt het pad vrij.
- Jericho: Eerst 7 dagen rond de stad stappen en dan pas overwinnen.

God verlangt een stap in geloof. Hij vraagt aan ons om de eerste stap te durven zetten, zet je voet maar op het water. Dat is radicaliteit, je voet op het water zetten, niet uit eigen kracht, maar vanuit de zekerheid dat God met je is, vanuit de zekerheid van Gods beloften. Geloven is doen, zonder dat we zien, maar vanuit de zekerheid dat God het zal geven!

Ook al leefden er nog reuzen in het land dat Kaleb tot erfdeel gekregen had. Kaleb wist dat God hem dit gebeid zou geven omdat Hij het beloofd had. En vanuit die belofte durfde hij de stap te zetten.

4) Slot

Er is een levensgroot verschil tussen Gods beloften kennen en Gods beloften in bezit nemen. God beloofde Israël het beloofd land, maar ze moesten het eerst zelf in bezit nemen. God beloofd ons een overwinnend leven, maar we moeten het wel zelf in bezit nemen, we moeten zelf de stap in geloof zetten, we moeten op weg gaan met God aan onze zij! We moeten vertrouwen op God, staan op Zijn beloften, handelen vanuit die beloften en volharden ondanks de omstandigheden.

Mijn gebed is dat we een overwinnend leven mogen leiden, dat we God een heilig leven mogen aanbieden. Dat we God mogen kennen als een God van trouw, van waarheid, een God van kracht en liefde. Dat we met God die stap in geloof durven zetten opdat Hij ons ten volle zou kunnen gebruiken.

Jozua 23, dien God met heel je hart

Jozua is op het einde van zijn leven gekomen. Hij weet dat hij niet lang meer te leven heeft en heeft een verlangen zijn taak en verantwoordelijkheid af te ronden. Hij roept de gezins- en stamhoofden, de rechters en opzieners bij elkaar. Hiermee roept hij elkeen die verantwoordelijkheid draagt binnen Israël bij elkaar. Jozua heeft allereerst een verlangen te spreken tot de leiders van het volk Israël. Hij wil hen spreken van de grote daden van God en hij wil hen wijzen op hun verdere taak en verantwoordelijkheid.

Lees Jozua 23:1-16.

1) Jozua vertelt over Gods overwinningen

Wat kunnen we weer veel leren uit de afscheidstoespraak van Jozua aan de leiders van het volk. Hoezeer had Jozua kunnen vertellen over zijn moed, zijn vertrouwen en zijn sterkte, maar dat doet Jozua niet. Jozua beseft ten diepste dat alles wat hij heeft mogen doen en bereiken niet door eigen kracht komt, maar door de kracht van God. Jozua beseft dat hij een instrument mocht zijn in de machtige hand van God. Hij weet heel goed dat zijn leven vrucht heeft mogen dragen niet door eigen inspanning en verdiensten, maar door Gods trouw en leiding. Jozua wil de leiders van het volk allereerst bepalen bij wie God is. Hij wil hen bepalen bij Gods trouw, zorg en Gods overwinning.

Lees Jozua 23:2-5, 9-11.

vers 3 “Zelf hebt gij gezien al wat de Here, uw God al deze volken gedaan heeft, om u wentwil”. Jozua wil de leiders van het volk bepalen bij de waarheid : alleen aan God hebt gij het bezit van Kanaän te danken. Weliswaar is het gehele land nog niet in bezit genomen en moeten nog enkele Kaänitische volkeren verdreven worden, maar twijfel er niet aan dat dezelfde God die telkens de overwinning gegeven heeft, ook jullie de overwinning zal geven en jullie zal bijstaan om het nog niet veroverde land in bezit te nemen. Jozua bereidt de leiders van het volk voor op zijn heengaan en bemoedigt hen door te wijzen op God die Dezelfde blijft en steeds Zijn beloften vervuld.

Deze morgen wil ik u allen bemoedigen. Wat is de basis van ons geloof? Wat is de enige zekerheid die we hebben? Waaraan kunnen we ons telkens weer vastgrijpen? Waar ligt onze sterkte, onze kracht, onze zekerheid in? Neem even de tijd om hier eerlijk voor uzelf over na te denken. Waar ligt uw sterkte, uw kracht en uw zekerheid in? Ligt dit in uw eigen kracht, uw eigen bekwaamheden, eigen kunnen? Ligt deze in de gunstige situatie die u hebt opgebouwd, het goede werk dat u mag hebben, een goed pensioen waar u mag van genieten? Ligt dit in goede mensen, een liefdevolle familie, goede vrienden die u omringen? Jozua wil eerlijk zijn. Het feit dat ze het beloofde land mogen bezitten ligt hem niet aan zijn kunnen, niet aan de goede omstandigheden of aan de sterke krijgslieden die er zijn. Het feit dat ze het beloofde land mogen bezitten komt enkel van God! Geloof u, bent u er van overtuigd dat al het goede van God komt? Bent u ervan overtuigd dat de liefdevolle familie,- en vrienden een geschenk van God zijn? Dat de voorspoed waar wij van mogen genieten van God komt? Dat onze baan, ons pensioen, gezondheid Gods zegeningen zijn? Waarin ligt uw kracht, uw zekerheid, vanwaar komt uw hulp?

Habakuk belijdt het volgende: ‘De Here Here is mijn kracht’.

David belijdt in Psalm 121: “Mijn hulp is van de Here, die de hemel en de aarde gemaakt heeft”!

2) Jozua vertelt wat ze moeten doen

Allereerste wijst Jozua op God: God geeft overwinning, Hij geeft zegen, is getrouw, daar valt niet aan te twijfelen. Maar God voert Zijn plan niet uit zonder de mens, God wil ons als werktuigen in Zijn hand gebruiken om Zijn plan te volbrengen. God is trouw, maar wanneer

Israël het gehele land in bezit wil nemen zullen ze ook van hun kant trouw aan God moeten zijn. Jozua wil de leiders van het volk bepalen bij hun trouw aan God. Hoe kunnen we trouw zijn aan God?

- Lees Jozua 23:6 –> Hou vast aan Gods wet. –> Door God te gehoorzamen.
- Lees Jozua 23:8 –> Hou vast aan God Zelf: God aanhangen –> Door een innige relatie met God aan te gaan.
- Lees Jozua 23:14 –> Hou vast aan Gods beloften –> Door op Gods beloften te staan en van daaruit te handelen.

3) Jozua vertelt wat ze niet moeten doen

Jozua geeft de leiders van het volk de sleutels in handen hoe ze voorspoedig kunnen zijn. Hij bepaalt hen bij hun trouw aan God. Vertrouw niet op jezelf, maar vertrouw op God, volg Zijn wet, vertrouw op Zijn beloften. Maar Jozua kent ons arglistig hart. Hij weet dat we als mensen zwakten hebben. Dat er in ons leven begeerten zijn die ons van God willen aftrekken. En het volgende dat hij doet is, de leiders van het volk waarschuwen voor hun zwakke plekken. Hij wijst hen op de gevaren die er zijn en de consequenties die dat tot gevolg heeft.

Lees Jozua 23:7.

De eerste waarschuwing van Jozua is: Vermeng je niet met heidense volken en vereer hun goden niet. Jozua waarschuwt voor de beïnvloeding van de heidense volken en voor het navolgen van hun afgoden.

Is het u opgevallen dat deze waarschuwing lijnrecht staat tegenover de aansporing die Jozua geeft: hou vast aan Gods beloften <> hou vast aan de aardse, wereldse beloften = afgoden

Lieve broers en zussen, ik wil u deze morgen bepalen bij ons arglistige hart. Het is goed om te wijzen op Gods trouw, liefde en beloften, maar het is ook goed om eerlijk en oprecht te zijn. Er is een strijd aan de gang in ons leven. Een strijd tussen licht en duisternis. Een strijd tussen goed en kwaad. Door de erfzonde, door de zondeval van Adam en Eva worden we allemaal in zonde geboren. We hebben allemaal de neiging om van nature uit niet Gods wil en weg te volgen, maar onze eigen weg, onze eigen wil te volgen. Ook als christen hebben we nog steeds strijd te voeren met onze vleeselijke mens, de mens die tegen God ingaat. Het christenleven is zeker niet altijd gemakkelijk. We zijn immers geneigd om het slechte te doen, om geen rekening met God te houden, maar om ons aan te passen aan de wereld. Toch zijn we door het plaatsvervangend offer van Jezus in staat om het goede te kiezen, om niet meer onze eigen wil of de wil van de wereld te volgen, maar Gods wil te volgen. We moeten ons echter bewust zijn van de keuze die dit inhoudt. We hoeven niet te kiezen om het slechte te doen. We moeten kiezen om het goede te doen en in Christus zijn we ook in staat om het goede na te volgen. Ziet u de strijd? Erkent u de strijd? Waar moeten we nu precies tegen strijden? ‘Tegen de invloed van de wereld’ zegt Jozua, ‘tegen de afgoden van de heidenen’. Welke invloeden zijn dit?

1 Johannes 2:15-17 spreekt over de drievoudige zuigkracht van de wereld.

- De begeerten van het vlees: alles DOEN wat ik maar wil zonder morele begrenzing
- De begeerten van de ogen: altijd maar meer willen HEBBEN zelfs ten koste van anderen.
- Een hovaardig leven: zeer belangrijk willen ZIJN in de ogen van anderen en dit ten koste van alles.

Welke keuzes moeten we maken?

- Niet langer alles DOEN wat ik zelf maar wil, maar zoeken naar Gods wil voor mijn leven.
- Niet langer alles willen HEBBEN, maar geloven dat ik in God alles reeds ontvangen heb, dat Gods beloften me geven wat ik nodig heb.
- Niet langer alles willen ZIJN, maar Christus alles laten zijn in mijn leven.

De tweede waarschuwing van Jozua kunnen we lezen in Jozua 23:12-13.

Sluit geen huwelijk met mensen uit de heidense volken. Opnieuw zien we weer een groot contrast met de aanvuring die Jozua gegeven heeft.

De Here uw God zult gij aanhangen >< de volken aanhangen en u met hen verzwageren.

Opnieuw moeten we een keuze maken. Wie hangen we aan? Op wie hebben we ons vertrouwen gevestigd? Hebben we een verbond met de zekerheden van de wereld gesloten of hebben we een verbond met de zekerheden die God ons wil geven gesloten? Beseffen we ook welke consequenties dit inhoudt? Kiezen we voor de zekerheden van de wereld dan krijgen we moeite met Gods Woord, Gods stem en Gods leiding in ons leven. Kiezen we voor Gods zekerheden en Zijn weg, dan moeten we de wereldse zekerheden uit ons leven wegdoen.

Jozua wil zijn leiders waarschuwen: op wie is uw hart gericht? Erkent met geheel uw hart en geheel uw ziel dat God betrouwbaar en goed is. We kunnen niet half kiezen voor God. Of we kiezen met ons gehele hart, of we kiezen niet! God belooft dat we te allen tijde op Zijn trouw en Zijn beloften mogen steunen, maar wat doen wij? Hij verlangt ook van ons dat we ons aan Hem geven, dat we Zijn weg gaan en op Zijn beloften vertrouwen. Vertrouw op de Here met uw ganse hart en steun op uw eigen inzicht niet! Gods woord is duidelijk: Vriendschap met de wereld is vijandschap met God. Dit is wat God van u wilt: uw heiliging. Waar is uw hart op gericht? Welke keuze maakt u?

Mijn diep verlangen is dat u de strijd duidelijk voor ogen mag zien en mag kiezen zonder compromis Gods wegen te volgen!